

Den samlede udbygning får vi så til ca. 90 MW årligt.

Ministeren vil næppe kunne bekræfte, at han forventer en så stor privat udbygning, og det er selvfølgelig også baggrunden for SF's forslag. SF's forslag vil udbygge med 1.500 MW, dvs. et samlet delmål på 2.100 MW og en udbygning på 150 MW årligt.

Forskellen mellem ministerens – og det er måske den nye energiplans – målsætning og SF's målsætning er således de 500 MW havplacerede møller, som SF vil lægge oveni. Hertil kommer, at SF's forslag indeholder nogle initiativer, som i højere grad sandsynliggør, at energiplanens, og dermed også ministerens, målsætning kan holde.

Enhedslistens mål er 15.000 MW i år 2030. Det vil betyde et delmål i år 2005 på 4.000 MW. Vi peger derfor på en udbygningstakt med 340 MW årligt, hvilket forudsætter en betydelig større satsning på de havplacerede vindmøller, hvilket vi f.eks. gennem en konvertering af biomasseaftalen vil kunne bidrage til med ca. 600 MW svarende til knap 20 pct. af delmålet.

Jeg synes, det er lidt tankevækkende, at man derigennem ikke alene får en meget stor udbygning, men også får et grundlag for en fortsat rationalisering af de havplacerede møller, hvis man konverterer biomasseaftalen til investering i ekstra havplacerede møller. Men det kan vi jo komme tilbage til, når vi skal diskutere energiplanens samlede sammenhæng.

SF vil pålægge elværkerne at stå for de havplacerede vindmøller, dvs. en tredjedel, 500 MW, mens de skal fylde op på land i det omfang, private ikke bygger, dvs. ca. 1.000 MW. Vi er enige i princippet om, at elværkerne alene skal stå for de havplacerede vindmøller.

SF understreger, at udbygning til havs skal udbydes i licitation for at sikre kvalitet og pris. Baggrunden herfor er formentlig en skepsis over for elværkernes positive medvirken. De mistænkes, og måske med rette, for at skruer prisen unødigt op gennem overdimensionering. Denne kritik er nok delvis rigtig, og jeg vil gerne pege på det uheldige i, at det åbenbart er nødvendigt med en sådan skepsis, hvilket netop skyldes den lukkedhed, der er omkring elværkernes projekter.

Den ideelle model vil, såfremt denne skepsis kan fjernes, efter min mening være at opbygge en egentlig havmølleproduktion forankret i elværkerne, men det kræver en anden åbenhed og demokratisk styring end den, vi ser i dag. Jeg

kan referere til vores første forespørgselsdebat og det dagsordensforslag, vi stillede fælles med SF.

SF vælger en kvotestyring af vindmølleudbygningen, som jeg ikke synes lyder helt godt. Der indledes med en fordeling af kvoter for vindmølleudbygningen på amterne, som igen fordeler på kommuner, som skal udlægge de konkrete arealer. Hvis en kommune helt eller delvis vil undlade dette, kan den mod betaling af meromkostninger overføre sin kvote til opstilling på havet. SF's sammenblanding af land- og havplacerede vindmøller er ikke særlig god.

Vor politik er, at der primært skal satses på de havplacerede, og at det alene foregår i elværkernes regi og alene finansieres – også elværkernes konkrete låntagning til projekterne – via elregningerne.

Den anden del af udbygningen, den landplacerede, er ganske rigtigt mere kompliceret, fordi der i langt højere grad er modstridende interesser, og jeg er ikke sikker på, at SF-modellen med fordeling af kvoter er den optimale.

Omvendt vil jeg heller ikke afvise, at det kan være nødvendigt at have den hængende over hovedet, hvis det ikke er muligt via andre mere positive virkemidler at sætte gang i vindmølleudbygningen på land.

Punkt 10 kan have uønskede konsekvenser, bl.a. fremme af elvarmen.

Vedrørende de økonomiske aspekter støtter vi regeringens udspil, lovforslag nr. L 133, om et fast fradrag og udvidet adgang til ejerskab, dvs. lempelse af bopælskriterium. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at vi grundlæggende er af den opfattelse, at energiproduktionen ud over selvforsyning bør foregå i offentligt regi.

Jeg kan se, at min tid er ved at løbe ud, så jeg vil gå til konklusionen.

Min konklusion er, at vi fra Enhedslistens side kan støtte forslaget intentioner og vil stemme herfor, men dog finder, at forslaget ikke indeholder løsningen på udbygningen med vedvarende energikilder, og der er også en række delelementer, som vi er betænkelige ved.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg bad bare om ordet for at sige undskyld til hr. Hindrup Andersen, fordi jeg afbrød ham undervejs. Det var, fordi han gjorde sig skyldig i en misforståelse med hensyn til aftalen mellem elværkerne og mig om udbygning af vindmøller i elværksregi.